

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/142/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117225053
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117225053.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci starostlivosti súdu o mal. P. P. O., narodeného XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, dieťa matky O. O., narodenej XX.XX.XXXX, bytom F., P. A. XX a otca Q. O. narodeného XX.XX.XXXX, bytom F., C. 3, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku E. súdu Prešov č.k. 29P/129/2017-39 zo dňa 29.04.2019 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok s výnimkou výroku IV.
- II. Žiaden z účastníkov n e má n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je zmena rozsahu výživného na mal. P. P. O.. O výživnom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 7C/27/2010-35 zo dňa 05.11.2010. Matka žiada zvýšenie výživného, dôvodiac to zmenou pomerov na strane maloletého. Otec s návrhom súhlasil čiastočne a to so zvýšením výživného maximálne na sumu 80,- Eur.

II. Obsah rozhodnutia súdu prvej inštancie

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
- „I. mení rozsudok Okresného súdu v Prešove č. k. 7C/27/2010-35 zo dňa 05.11.2010 vo výroku o výživnom tak, že
- II. zvyšuje výživné zo strany otca pre maloletého P. P. O., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 50 Eur na sumu 110 Eur, ktoré výživné bude otec platiť vždy do 28. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, od 18.12.2017 opakovane do budúcnosti,
- III. dlžné výživné za obdobie od 18.12.2017 do 30.04.2019 vo výške 886,60 Eur súd povoľuje otcovi zaplatiť v 30-eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania, pod následkom straty výhody splátok,
- IV. v prevyšujúcej časti návrh matky zamietá,
- V. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“.

3. Súd rozhodnutie odôvodňuje tým, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že od času pôvodného rozhodovania uplynula dlhá doba a náklady na maloletého sa zvýšili. Maloletý bol v čase poslednej úpravy žiakom prvého stupňa základnej školy, v súčasnosti je v 9.ročníku, výdavky na maloletého sa zvýšili, zvýšili si aj príjmové pomery otca, v súčasnosti je jeho príjem 500,- Eur, pričom

v čase poslednej úpravy výživného bol nezamestnaný. Počet vyživovacích povinností na strane otca a ani matky sa nezmenil. Súd považoval za dôvodné zvýšiť výživné od podania návrhu 18.12.2017 do budúca. Ďalej súd konštatoval, že dôvody ukončenia pracovného pomeru v mnohých zamestnaniach otca vyhodnocuje ako nezodpovedné a ľahkovážne. Podľa názoru súdu aj z predchádzajúceho konania je zrejmé, že postoj otca je rovnaký k práci, snaží sa nájsť si prácu, formálne. Vzhľadom na vek, pomery otca, jeho vzdelanie, pracovné návyky by si zamestnanie mohol nájsť. výživné aj za obdobie kedy jeho príjem nezodpovedal súčasnému príjmu.

4. Poukázal na ustanovenia § 62 ods.1,2,3,4,5, § 65 ods.1, § 75 ods.1 a § 77 ods.1 Zákona o rodine.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

III. Obsah odvolania a vyjadrení k odvolaniu

6. Proti rozsudku podáva odvolanie otec s výnimkou výroku IV. V odvolaní poukazuje na to, že súd nesprávne vyhodnotil jeho možnosti a schopnosti. Jeho zárobok je 550,- až 600,- Eur, z toho platí mesačne nájomné 200,- Eur, cestovné do práce, potrebuje peniaze na stravu, ošatenie. Je si vedomý striedania zamestnaní, avšak je to uhol pohľadu súdu, s ktorým nesúhlasí. Poukazuje na to, že z manželstva mu ostali dlhy vo výške 50.000,- Eur, hľadal si prácu, z ktorej by bol príjem dostatočný na uspokojenie veriteľov. Zabúda sa na to, že platil určitý čas aj výživné vo výške 65,- Eur mesačne a to podľa rozsudku súdu sp.zn. 27P/490/2010, čo nie je spomenuté. Poukazuje na to, že návrh bol podaný matkou 18.12.2017, súd prvýkrát pojednával po 9 mesiacoch od podania, čím vzniklo otcovi aj údajné dlžné výživné vo výške 686,- Eur. Po rozvoде mu bolo bránené stretávať sa so synom, neboli mu dané žiadne informácie, nechal to tak, aby syn nemusel trpieť po stránke psychickej, rozhodnutie o zvýšení výživného je pre neho finančne náročné, má obavu, že by ho to mohlo aj existenčne ohroziť. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že je povinný platiť výživné vo výške 90,- Eur mesačne. Dlžné výživné nebolo priznané v tomto rozsahu a bol návrh zamietnutý.

7. Matka podáva písomné vyjadrenie k odvolaniu otca. Navrhuje potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Nesúhlasí s vyjadrením, že dlhy boli zo spoločného manželstva. Exmanžel bol iba raz zamestnaný, podnikal, finančné prostriedky čerpal z nebankových inštitúcií, ktoré používal na splácanie svojich záväzkov, pracoval ako obchodný zástupca, robil podomový predaj, neprejavoval po rozvoде žiaden záujem o syna. Nesúhlasí s návrhom otca na výživné vo výške 90,- Eur mesačne.

8. Otec nesúhlasí s vyjadrením matky. Snažil sa postarať o rodinu v rámci svojich možnosti a schopnosti, boli obrovské problémy so stretávaním sa so synom, vytvárali sa konflikty, bolo mu zakázané sa s ním stretávať. Je si vedomý, že P. potrebuje čo sa týka jeho potrieb viac peňazí na uspokojovanie, ale z príjmu, ktorý má spláca stále dlhy, výživné ohrozí existenčne jeho možnosti.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm.d/,g/ C.s.p.) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 C.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolaniu otca nie možné priznať úspech a v dôsledku toho boli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého rozsudku podľa ustanovenia § 387 ods.1 C.s.p.

10. Odvolací súd zistil po tom, čo vec mu bola predložená, že na daný právny vzťah sa vzťahuje ustanovenie všeobecného záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo prvoinštančným súdom použité a je pre rozhodnutie v prejednávanej veci rozhodujúce. V súlade s ustanovením § 382 Civilného sporového poriadku vyzval odvolací súd účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu aplikácie ustanovenia § 78 ods.3 Zákona o rodine vyjadrili v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy.

11. Účastníci konania sa nevyjadrili k aplikácii ustanovenia § 78 ods.2 Zákona o rodine.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených otcom do uplynutia lehoty pre podanie odvolania.

13. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver.

14. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým návrhu matky na zvýšenie výživného čiastočne vyhovel.

15. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá C.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

16. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ust. § 230 C.s.p. i ust. § 78 ods. 1 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“). CSP v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka res iudicata - veci rozhodnutej).CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ust. § 121 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „rebus sic stantibus“).

17. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa a pod.

18. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne, trvalo, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

19. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci pre prijatie záveru o potrebe zmeny rozsahu doposiaľ stanoveného výživného. Závery o zvýšení výživného o 60 Eur mesačne odôvodnil dostatočne a aj správne, tak aby určená výška zodpovedala zákonným kritériám. Odvolací súd po preskúmaní námietok otca, zohľadňujúc výsledky dokazovania prijal záver o správnosti záverov súdu o zmene vyživovacej povinnosti v rozsahu ako o nej rozhodol súd prvej inštancie. Svoj záver odôvodňuje nasledovne vyrovnávajú sa s námietkami otca.

20. Maloletý P. P. je stále osobou oprávnenou z výživného a je odkázaný na plnenie vyživovacej povinnosti zo strany rodičov. Vyživovacia povinnosť rodiča k neplnoletému dieťaťu je daná ex lege a obvyklým spôsobom plnenia je stav kedy dieťa žije v spoločnej domácnosti rodičov a výživné je plnené v naturálnej forme. Súd k stanoveniu konkrétnej výšky výživného pristupuje len v prípadoch potencionálneho ohrozenia oprávneného dieťaťa - ak nežijú rodičia spolu, došlo k rozpadu ich rodiny, prípadne k rozvodu manželstva a prípadne pokiaľ niektorý z rodičov svoju vyživovaciu povinnosť neplní. Zmyslom je teda zabezpečiť dieťaťu porovnateľné podmienky s tými aké by malo keby rodičia žili spolu a riadne sa o dieťa starali (porovnaj Nález Ústavného súdu ČR sp.zn. IV. ÚS 650/15 zo dňa 16.12.2015).

Pre prípad, že výživné musí byť stanovené súdom, zákonodarca v Zákone o rodine stanovil kritéria, ktoré sú rozhodné pre ich výšku. Zákonodarca nestanoví striktný spôsob výživného, a preto musia súdy v jednotlivých prípadoch uvážiť všetky zákonom uvedené kritéria a výživné určiť vo výške zodpovedajúcej týmto kritériám, ako aj zmyslu a účelu výživného.

21. Vychádzajúc zo zisteného skutočného stavu od poslednej úpravy výživného, ktorá prebehla v roku 2010, keďže rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k 7C/27/2010 - 35 boli upravené pomery k maloletému na čas po rozvode manželstva jeho rodičov došlo k zmene pomerov na strane oprávnenej osoby v dôsledku jej vyššieho veku, štúdia na druhom stupni základnej školy. Nepopierateľne došlo k nárastu výdajov v porovnaní s dobou, kedy naposledy bolo výživné určené. Nárast výdajov súvisí jeho vekom, zvýšenou potrebou na nákup školských pomôcok a potrieb, nákupom drogérie kozmetiky, uspokojovaním potrieb kultúrnych, športových a podobne. Potreby maloletého odôvodňujú prijatie záveru, že zvýšenie výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého.

22. V nadväznosti na zistené oprávnené navýšené potreby dieťaťa ,možno konštatovať, že pomery povinného rodiča posudzujúc jeho príjmové a majetkové pomery sa rovnako zmenili. V čase pôvodného rozhodovania otec bol nezamestnaný, evidovaný na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, bez príjmu. Súd prvej inštancie vychádzal z predpokladanej mesačnej mzdy, ktorú dosahuje od svojho zamestnávateľa WOLVERINE SK s.r.o. Táto mzda má byť vo výške 600,- až 650 Eur, keďže pracovný pomer bol uzavretý dňa 01. 02. 2019. Vychádzajúc z pracovnej zmluvy je mzda zamestnanca dohodnutá na sumu 2,989 Eur za hodinu, čo predstavuje pri vyjadrení minimálnej stanovenej hodinovej mzdy porovnateľnú hodnotu s minimálnou hodinou mzdou stanovenou pre rok 2019, avšak z pracovnej zmluvy vyplýva, že odmena za vykonanú prácu môže byť vyššia, keďže zamestnávateľ je oprávnený nariadiť zamestnancovi prácu nadčas. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj v čase podania odvolania tento pracovný pomer trval, pracovný pomer je uzavretý na dobu neurčitú. Otec pracuje v pozícii informátora. Rozsah výživného stanovený z tohto mesačného príjmu otca vo výške 110,- Eur mesačne je možné považovať za správne určený v súlade so zákonnými kritériami Zákona o rodine.

23. Súd prvej inštancie správne pri určení rozsahu výživného za obdobie od 18.12.2017, kedy preukázateľne došlo k zmene pomerov a to vo výraznej miere na strane oprávnenej osoby ponecháva rozsah stanoveného výživného v sume 110,- Eur vychádzajúc z možnej potenciality príjmov, ktoré by otec mohol v rozhodnom období dosahovať. Je potrebné uviesť, že v dostatočným spôsobom súd vyhodnocuje možnosti a schopnosti otca zamestnať sa, dosahovať minimálne príjem vo výške 600,- - 650,- Eur, pričom vychádza z hodnotenia uzavretých pracovných pomerov, trvania týchto pracovných pomerov, ale predovšetkým schopnosti otca sa zamestnať, a dosahovať príjem, z ktorého by mohol platiť stanovené výživné. Vychádzal z určenia potenciality, ktoré znamená, že otec vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania, dopytu na trhu práce by takýto príjem reálne dosahovať mohol. Námietky otca smerujú k tomu, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnocuje jeho možnosti v roku 2017,2018, pre správne vyhodnotenie možnej potenciality jeho príjmov. Poukazuje na to, že v priebehu konania uvádzal dôvody, pre ktoré v roku 2017, 2018 ukončil pracovné pomery. Potentialita príjmov znamená v reálnom použití v súlade s právnou normou situáciu ,kedy povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby svoje maloleté dieťa zabezpečil, aby maloleté dieťa malo uspokojené základné potreby, ktoré súvisia s jeho výživou a aj potreby, ktoré nie sú základné, ktoré sú nad rámec, ale súvisia s uspokojovaním možnosti, ktoré prináležia veku a potrebám maloletého dieťaťa. Potentialita teda znamená, že povinný môže v daných podmienkach dosahovať zvýšený príjem než deklaruje v rozhodnom období. V podstate to znamená, že povinný by v takejto situácii mal začať hľadať lepšiu zárobkovú činnosť, než tú, ktorú deklaroval pre to rozhodné obdobie.

24. Odvolací súd len zdôrazňuje, že zabezpečenie oprávnených potrieb dieťaťa zostáva po rozpade rodiny, po rozvode základnou povinnosťou rodičov, k čomu musia vynakladať všetko úsilie a to aj na úkor svojich rýdzo vlastných záujmov. Nie je totiž možné, aby rodič, ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti žil vlastný život bez ohľadu celkom na rodičovské povinnosti a práve z tohto dôvodu zákon pri stanovení výživného umožňuje prihliadnúť nielen k súčasnej majetkovej situácii rodiča, ale aj k jeho majetkovej potencialite a v tejto súvislosti i k dôvodom, pre ktoré opustil zamestnanie a vyhodnotenie dôvodov, pre ktoré nedosahuje príjem, aký by dosahovať mohol.

25. V prípade, ak súčasne majetkové pomery povinného boli s ohľadom na potreby oprávneného nedostatočné, skúma sa či je v možnostiach povinného svoju majetkovú situáciu zlepšiť, aby mohli byť odôvodnené potreby oprávneného zabezpečené a práve v tejto súvislosti sa potom skúma potencialita príjmu. Je tomu preto tak, aby si rodič uvedomil, že nesie svoju rodičovskú zodpovednosť na zabezpečení nevyhnutných životných podmienok svojho dieťaťa. Ide o základnú rodičovskú zodpovednosť, k čomu musí svoj život aj patrične prispôbiť. Samozrejme, že nemá povinnosť zabezpečiť, aby u dieťaťa došlo k zníženiu vysoko nadpriemernej životnej úrovne. V prejednávanej veci však tomu tak nie je, potreby maloletého, ktoré sú deklarované matkou sú primerané úplne potrebám maloletého dieťaťa v jeho veku, sú to základné potreby súvisiace s výživou maloletého dieťaťa, nie sú ničím navýšené, korešpondujú s charakterom súčasnej doby. Z vyššie uvedených dôvodov tak postup súdu pri vyhodnocovaní potenciality príjmu v rozhodnom období do nadobudnutia príjmu od súčasného zamestnávateľa považuje odvolací súd za správny.

26. Maloletý je odkázaný na zabezpečovanie potrieb zo strany matky, ktorá samozrejme vyživovaciu povinnosť má a plní ju. V súčasnej dobe ju plní nielen osobnou starostlivosťou vzhľadom na vek maloletého dieťaťa, ale poskytovaním bývania, potrieb, ktoré sú nad sumu výživného, ktoré otec doposiaľ plnil a ktoré má aj plniť, pretože suma 110,- Eur preukázateľne nepostačuje na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. Okrem toho, že je poskytovaná zo strany matky maloletému osobná starostlivosť, možno predpokladať, že matka poskytuje bezplatne všetky služby súvisiace so zabezpečením varenia, prania, žehlenia a podobne a tieto plnenia materiálnej a nemateriálnej povahy je potrebné pričítať matke na plnenie vyživovacej povinnosti a premietnuť ich do pomeru, v akom by sa mali rodičia podieľať na úhrade výdavkov maloletého syna. Otec nenamietá oprávnené a odôvodnené výdavky maloletého syna, uznáva nárast bežných a nevyhnutných výdavkov, nemá výhrady voči kvantifikácií peňažného vyjadrenia týchto výdavkov.

27. Podľa ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd má za to, že na strane osoby oprávnenej z platenia výživného nastal objektívny nárast životných nákladov, na ktorý je potrebné pri zmene pomerov prihliadať v zmysle ustanovenia § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Tzv. valorizačná klauzula obsiahnutá v ustanovení § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ukladá súdu, aby v prípade, ak rozhoduje o zmene pomerov, zohľadnil aj zmenu výšky (vývoj) životných nákladov. Výška životných nákladov je zrejماً napríklad z cien spotrebného koša, z miery inflácie, resp. iných ekonomických ukazovateľov. Táto povinnosť súdu je obligatórna. Z ustanovenia § 78 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že vývoj životných nákladov je objektívna okolnosť, ktorá by aj sama osebe mohla odôvodniť zmenu výšky výživného (zvýšenie). Výživné 50,- Eur pred takmer 10 rokmi pokrylo potreby maloletého do výšky základnej miery nevyhnutných potrieb spolu s podielom matky na výživnom). Je nevyhnutné prijať názor, že počas doby 10 rokov nastal objektívny nárast životných nákladov. Tento možno zdôvodniť mierou inflácie, nárastom životného zákonného minima či minimálnej mzdy.

29. Súd zastáva názor, že ukazovateľom zvýšených životných nákladov je predovšetkým miera inflácie meraná indexom spotrebiteľských cien tovarov a služieb, ktorá vyjadruje priemernú mieru zmeny cien tovarov a služieb kupovaných za účelom spotreby v prevažnej väčšine domácnosti v Slovenskej republike. Podľa portálu www.statistics.sk takto meraná miera inflácie v roku 2011 dosiahla 3,9 %, v roku 2012 3,6 %, v roku 2013 1,4 %, v roku 2014 zápornú hodnotu - 0,1 %, v roku 2015 zápornú hodnotu - 0,3 %, v roku 2016 taktiež zápornú hodnotu - 0,5 %, v roku 2017 1,3 % a v roku 2018 2,5 %. V roku 2019 podľa údajov uvedených na tomto webovom portáli predpokladá vo výške cca rovnakej ako v roku 2018.

30. Odvolateľ tiež tvrdí v odvolaní, že súd neprihliadol pri určení rozsahu výživného na jeho výdavky. Odvolateľova námietka nie je správna, výdavky otca sa rovnako predpokladajú ako je strava, náklady na bývanie a nepravidelné výdavky, ako sú ošatenie, lieky, kultúrne vyžitie, regenerácia, sviatky a podobne. Na tieto výdavky súd prihliadol.

31. Otec namietá, že sa nezohľadňuje skutočnosť, že sa nepodieľa na výchove syna z dôvodu na strane matky. K danej námietke odvolací súd uvádza, že akékoľvek vyhrotené a zlé vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa, ktoré spôsobujú, že sa otec s maloletým dieťaťom nestretáva nemožno v žiadnom prípade pričítať na ťarchu maloletého dieťaťa, tak aby maloleté dieťa bolo ukrátené pri plnení

zákonnej povinnosti zo strany otca platiť výživné. V prípade pokiaľ nedochádza k stretávaniu sa otca so synom a otec záujem má, existujú možnosti prijatia opatrení pre zlepšenie vzťahu, odstránenia konfliktov medzi rodičmi aj prostredníctvom súdu.

32. Odvolací súd podporne poukazuje aj na rozhodovaciu prax súdov Českej republiky v otázkach určovania výživného a to vzhľadom na podobnosť právneho prostredia. Pri určovaní výšky výživného je potrebné zobrať do úvahy materiál Ministerstva spravodlivosti ČR z roku 2010 pod názvom „Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výše výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudů v otázkách výživného na nezaopatřené děti“ (<https://justice.cz/web/msp?clanek=opatrovnicka-agenda>), podľa ktorého vekovej kategórii oprávneného dieťaťa 15 až 18 rokov zodpovedá 16 - 22 % čistého príjmu povinného rodiča. Pri zistenom príjme otca, ktorý dosahuje výšku 600,- Eur v čistom vyjadrení, aplikujúc pritom maximálnu hranicu 22 % pripadajúci na platenie výživného by výška mesačného výživného predstavovala 132,- Eur mesačne. Pri súdom upravenej sume výživného 110,- Eur a deklarovanom čistom príjme otca 600,- Eur toto predstavuje po zaokrúhlení nižšie stanovené výživné.

33. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na to, že je povinný splácať záväzky, ktoré mu vznikli z predchádzajúceho obdobia, teda z obdobia trvania manželstva a spoločných dlhov, tak v prvom rade nebola preukázala skutočnosť, že spláca dlhy, ktoré pochádzajú z majetku tvoriaceho BSM. Ďalej je treba uviesť, že aj keby by aj o takúto skutočnosť išlo, tak vyporiadanie či nevyporiadanie spoločných záväzkov, ak teda spoločné dlhy manželov existujú a spláca ich len jeden rodič, nemôžu byť na ťarchu maloletého dieťaťa vo vzťahu k jeho výživnému, pretože záujem maloletého dieťaťa má vždy prednosť pred vyporiadaním majetkových pomerov medzi manželmi. Tieto okolnosti sa zohľadňujú v prípade vyporiadania BSM, nie však v konaní o určenie výživného pre maloleté dieťa. Vzhľadom na to nemožno akceptovať splácanie úverov a pôžičiek ako významný dôvod pre zohľadnenie pri určení rozsahu výživného na maloleté dieťa. Cieľom ustanovenia § 62 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné.

34. S prihliadnutím na nárast potrieb maloletého P., , na valorizáciu celkových životných nákladov od roku 2010, odvolací súd stanovenú výšku považuje za výšku, ktorá zohľadňuje oprávnené potreby maloletého s prihliadnutím na schopnosti a možnosti povinného rodiča. Zohľadňuje mieru osobnej starostlivosti matky, životnú úroveň oboch rodičov. Súd umožnil otcovi zaplatiť dlžné výživné v mesačných splátkach. Pri takto stanovenej možnosti prihliadol súd na možnosti, schopnosti majetkové a osobné pomery povinného rodiča. Neohrozí to výživu otca, plnenie jeho nevyhnutných výdajov. Zameškané výživné plní satisfakčnú funkciu, ktorou by malo byť mal. dieťa kompenzované za obdobie, počas ktorého bolo aj napriek dostatočným príjmovým pomerom otca ukrátené na svojom práve podieľať sa na jeho životnej úrovni. Každopádne nemožno konštatovať, že by priznanie možnosti plniť dlh v splátkach šlo na ťarchu uspokojovania jeho potrieb a ohrozovalo jeho výživu. Navyše súd pristupuje v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 C.s.p. k možnosti povoliť splácanie dlhu ako k výnimočnému riešeniu. Matka akceptovala danú možnosť splácania dlhu v splátkach a námietky otca nie sú dôvodné.

35. Za daného stavu odvolací súd napadnutý rozsudok s výnimkou výroku IV. postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. potvrdil ako vecne správny, vrátane trov konania.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd podľa § 52 CMP, podľa ktorého nemá žiaden z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania, a tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd nezhliadol žiadny dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).